

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Susanna Helciæ Filia. Admonitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

In tanto Patriæ rogo, rogo carebis;
Nam sceleribus clarus, rogi luce non egés.

SUSANNA HELCIÆ FILIA.

ADMONITIO.

Adeste Nuptæ, Innuptæque;
Quarum Virtus in pulchritudine, nō pulchritudo in Virtute.
Docebo quam speciosum damnum sit species,
Susanna fui, ex Regiâ domo in Regiam domum ducta,
Quā formâ fuerim, ex nomine habes.
Quid enim Susanna, nisi Rosa?
Florum nempe Regina, & Reginarum flos.
At nimium felix eram si forma defuissest:
Quam perdere dum metuo, penè me perdidit.
Babylone captiva,
Colebam hoc qualemque corporis decus;
Unum captivitatis solamen uni Conjugi.
Itaque nudam me nemini ostendi, nisi thalamo, & fonte,
Occlusis pomarii foribus; nec solem arbitrum passa,
Quem, meridie cursorem, nemus arcebatur;
Addebam membris lympharum nitorem;
Liberatoque capillamento,
Aureas undas comarum, argenteis fontis undis mergebam;
Ut fontem in fonte diceres.
Neque speculo opus; in speculo natabam:
Tergente simul, & imaginem tenuiente rivo,
Qui blando susurro membris adulatus;
Non tam lavabat, quam laudabat.
Ineptra, quæ fugax donum fugacioribus morabatur;
Ne lubricâ ex imagine formæ inconstantiam novi;
Proh sancte pudor, quid usque securum;
Falsum est à fucis tutam esse Rosam,
Latebant inter virgula amasii duo,
Angues in herbâ.
Hi Populatum Seniores erant, & judices.
Quos, vel inter algentes aquas, urebam;

Ignatius

Ignara puellarum faciem esse facem;
 Erumpunt ex insidiis amantes hostes:
 Horresco vulnificos vultus:
 Aquis membra submergo;
 Sed perspicui latices me produnt, ut vitrum Rosam.
 Sinum crinibus obduco, sed crines eventilant auræ;
 Quæ spirando, in me conspirantur.
 Dubitas omnia cōspirasse in flagitium? rivales fœderantur.
 Frustrati precibus, terrores addunt
 Et maximum innocentia malum minantur, calumniam.
 Ego inter viræ aut virtutis discrimen,
 Quid agimus (inquam) Susanna?
 Corpuscluis, & animam pollues? Vale potius vita.
 Hæc mécum exigens, clamo.
 Altius illi clamant, & crimen regerunt;
 Impermittam Venerem cum pubere adulterio.
 Ego causâ melior, patrocinio pejor,
 Inter Parentum lacrymas, & vulgi convicia;
 Seminuda & semianimis, ad supplicium trahor.
 Jam saxa parabantur, adulteris debita,
 Ut eadem legis & mulætæ materia sit,
 Et aliquid eluto jam lapide, lapidi similis hæsit.
 Nam pudor extremus decorum augébat
 O pudicitia, ut servantem servas!
 Quis credet? Concionem moratur duodennis puer:
 Qui utrumque seorsum testem de criminis loco scitatus,
 Urumque disperantem invenit.
 Et mendacio mendacium detectum
 „Dulcissimis nihil radiat quam Veritas, ut nubem fregit.
 Mutantur populi voces,
 Siccine (inquiunt) captivus furit, captivos ferit Cupido?
 Post Patriæ incendia,
 Scelestiores flamas Babylonem attulisti?
 Hypocritæ, perjuri, ardentes nives,
 Quid de nobis æstiment hostes,
 Si Optimates peccant, Judices pejerant, Senes lasciviunt:
 Quid multa? Mutatur rerum scena.
 Desultant vincula à me ad Senes.
 Ego ad thalamum ducor, illi ad flamas:
 Ut bene ardeant, qui male arserant.

G §

Sic

Sic puer fœminæ, Susannæ Daniel,
Innocens innocentia, subficio fuit.
Discite meo periculo, Puellæ.
Este formidolosæ, ut formosæ.

JECHONIA ELIACIMI FILIUS.

THRENI.

Hondum Hierosolyma deforbuerat Cisus,
Cum busto insidens Ieremias,
Lamentabili hoc fremitu Patriam exclamavit,
O Solymæ, ô adyta, ô læti colles Sionis !
Hæccine illa beata Urbium Mater,
Quam Ævo coævam spoponderat Deus ?
Quid ergo diuturnum, si æterna pereunt ?
O Regiæ opes chasmatum similes !
Quæ vanescunt dum lucent.
Cecidit, cecidit superbia Regia pinnis coronata ;
Nihil jam nisi funus, & fumus.
O summum semper Aulæ molestum !
Quo rediit excelsa Templi moles,
Angelorum colonia, Cœli suburbium ?
Evertitur mortali manu divinus ille labor :
Et nemini polluto impunè penetrabiles penetrales,
Homicidæ persulant flammæ :
Eodemq; elemento profanatur sanctuarii, quo lustrabatur.
Ubi vasæ ? ubi sacra ? ubi fontes ?
Ignavi fontes, & naturæ oblii,
Ignem non extinguunt, quem culpa succedit,
Ubi mensa ? ubi ara ?
Ubi lampas æterni Solis æmula ?
Jam nihil est nisi lampas una, totum Templum,
Quas litatura inibis preces infelix turba ?
Altiora votis incendia sunt.
Cui supplices feretis palmas linteati Senes ?
Abiit Angeli Templi indigites.
Ipsa Sion in flammæ abiit.
Postrema cremata domo abiit Deus,

O avide